

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corona Sacratissimorum Jesu [Iesu] Christi Vulnerum

Wael Van Vronesteyn, Willem de

Antverpiæ, 1649

Tesseræ fiducia nostræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49125)

plena manu sanguinem suum in obstinati hominis faciem conjecit, ea comminatione, ut quem in animæ ejus salutem fuderat, is illi in æternam damnationem cederet. Abijt Dominus; expergiscitur Noster, & miserum totum cruentum, ac vitâ functum reperit. Ita tecum agetur peccator indurate, nisi tempori resipiscas, quod ut facias, sacratissimum Salvatoris tui sanguinem tibi propitium oro.

CONSIDERATIO III.

Vulnera Christi

Tesseræ fiduciæ nostræ.

THronum divinæ Majestatis non ita obsident tonitrua, ac fulmina iræ, & furoris in peccatores, ut misericordiæ, ac benignitatis ejus radios obnubilent. Neque sacratissima Domini vulnera, ad eò nobis terrori esse debent, dum illa flagitiis nostris conculcamus, ut omnem nobis fiduciam tollant; sed
per

per eam, quæ in illis est, Dei benignitatem, ac misericordiam, animos nostros in certam salutis spem debent erigere.

Peccavi, inquit Bernardus, peccatum grande: turbatur conscientia, sed non perturbatur, quoniam vulnerum Domini recordabor. Nempe vulneratus est propter iniquitates nostras; Et ideo liquet errasse eum, qui ait: Major est iniquitas mea, quam ut veniam merear. Veniam enim meretur ille pro quo Christus & vulneratus, & mortuus est. Ita Bernardus. Serm. 61.
in Cant.

Hujus spei plena dicebat fidelis illa anima: Messui myrrham meam cum aromatis meis; quæ misceo, ut illius amaritudinem horum suavitate temperem, & animum meum maximis pressum angustiis sublevem. Ita in horto Domini corporis, sacris quinque vulneribus, quasi totidem areolis distincto, non solum timoris myrrha, sed & suavissima spei, ac fiducia aromata nobis legenda sunt, firmissimè credendo, benignissimum Salvatorem nolle perire animas, tanto à se labore quæsitas, tanto pretio redemptas. Cant. 5.
v. 1.

Neque alio argumento pusillanimes

M 3   conso-

Serm. 74.
ca. fr. in
eremo.

consolabatur D. Augustinus. Noli, in-
quiebat, dicere: in caelo non ero. tenemus
mortem Christi, tenemus sanguinem Christi: si
quod plus est tenemus, quod minus est, sperem-
us. Qui pro nobis dedit mortem suam, non is
daturus est vitam suam? Et qui pro nobis pertu-
lit mala, non is daturus est, quae possidet bona?
desperarem utique, sed non despero, quia vulne-
rum Domini recordabor. Haec Augustinus.

Cujus fiduciae inhæret, qui ita hor-
tatur.

Sidon. Eleg
4. de Chri-
sto patientie

Mortales sperate, Dei placabilis ira est:
Vincitur, et nullos submovent illa reos.
Depositis etiam praesto est clementia causis,
Omnibus, atque omni tempore tota patet.
Nec mihi quis steriles causetur perditus annos,
Nec mihi quis vitae tempora sera suæ.
Latro sit exemplo; trunco pendeat in alto,
Quosq; dabat gemitus jam morientis erant.
Flebat, et ad Dominum vertebat pallidus ora.
Hoc satis, ut veniam consequeretur, erat.
Vulnera spectabat, quid non speraret ab istis?
Hac ait ad superos publica facta via est.
N spes destituar: cui vis, discrimine nullo,
Fontibus ex iisdem, vulneribusque venit.
Et vero, si interna compassio erga
miserias

miserias nostras, animarumque nostrarum jacturam, major fuerit in Salvatore, ut cum pluribus docet S. Bona- *In 1. sent.*
ventura, quam externa ejus passio, & multitudo tormentorum, quæ pertulit, ut nos à miserijs, animarumque nostrarum damnatione liberaret. Vbi talem habemus in optimo, ac benignissimo Redemptore compassionem, tamque acerbam, ac gravem passionem, quid ni in tentationibus, angustijsque nostris in illum speremus? cùm eò etiam ejus se extendat compassio, ut aliquando Sanctæ Brigittæ fassus sit, si ulla apud inferos foret redemptio, toties iterum paratum se pati, ac crucifigi, quot in æternis flammis animæ cruciantur. *Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ ejus, ut misericordiam consequamur, & gratiam inveniamus in tempore opportuno.* Thronum hanc sanctissimam & gloriosissimam Domini crucem esse judico, in qua ille moriens, caput in latus lanceâ aperiendum inclinat, ut cor suum ad commiserationem erga nos semper apertum fore ostendat. Spera

itaque anima mea in Domino, & fac bonitatem, & pascere in fiducia passionis, vulnerum, ac mortis ejus.

Hâc fiduciâ se quoque pascebat, qui cecinit è Societate nostra :

Gerard.
Nysman
Eleg. de
effec. Dom.
Pass.

*Christe tui pretium ne dedignare cruoris,
Vile nihil, tanti quod stetit, esse potest.*

*Non ego sum tanti; tanti sed fecit ut essem,
Me sibi, qui tanti, prodigus emit Amor.*

*Quid metuam, tanti pretio dignatus Amoris,
Spes, isto majus pignore, habere nequit.*

Apud Lob-
bet. in Ec-
cles. p. 259

Referunt Græci Scriptores morem gentis suæ obtinuisse, ut hospes sublatâ mensâ convivas suos dimittens, percussâ sibi venâ, pro haustu postremo, quem *Τελὸς Φιλίας*, hoc est, extremum amicitia, appellabant, sanguinem suum illis propinaret. Omnes corporis sui venas aperuit Dominus Iesus, ut in magna illa cœna, haustum æternum sempiternæ felicitatis, ac suavitatis nobis propinaret. *Bibimus ergo*, ait Ambrosius,

Lib. 10. in
Luc. c. 23.

pretium nostrum, ut bibendo redimamur. Non vult tamen Dominus haustum hunc extremum esse suæ in nos benignitatis, ac misericordiæ, qui semper paratus est

est eum nobis non semel tantum propinare, sed millies ac millies repetere, ac repræsentare. Ita benignus, ita misericors est. Exclamabo itaque cum Propheta regio: *Quid retribuam Domino, Ps. 115. v. 3* pro omnibus quæ retribuit mihi? *Calicem salutaris accipiam*, non unum sed totidem, quot mihi vulnera offert, quæ mihi fiduciæ, ac spei calices erunt pretioso sanguinis ejus potu inebriantia animam meam; hos, inquam, calices accipiam, & *nomen Domini Iesu* pro me vulnerati *invocabo*, ut sit mihi Iesus.

CONSIDERATIO IV.

*Vulnera Christi**Consummatio redemptionis nostræ.*

Salvator noster, postquam suffixus cruci fuit, accepissetque manuum, ac pedum vulnera, *preces, supplicationesq;* *Heb. 5. v. 5* ut ait Apostolus, *cum clamore valido & lacrymis offerens*, dixit: *Consummatum est;* *Io. 19. v. 30*

M 5

opus